

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Admînistratîunea tipografiei arhiepiscopane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacțunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Episoare nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. rândul cu litere garmonă — și timbru de 80 or. pentru
care publicarea.

Prenumerării nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie - Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerării se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurări postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atenția on. domni abonați, al căror abonament se sfârșescă cu ultima Iunie 1884, și încă din vremea abonamentului, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârdia cu expedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedirea se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 3222 Pres.

Circulariu

către toate oficile protopresbiterale din archidiecesă și către direcționea seminariului Andreian.

După regulamentul seminarial din vigoare, anul scolaric la institutul nostru pedagogico-teologic se începe cu 1 Septembrie st. v. (§. 24); tinerii, care doresc să devină profesori de elevi ai acestui institut în secțiunea teologică sau în cea pedagogică și au pregătirile prescrise, trebuie să-și prezinte suplicele lor la consistoriul archidiecesan cel mult până la **1 August st. v.** (§. 17, 18, 19); cei primi să prezintă la 1 Septembrie st. v. spre înmatriculare, și să depună acolo tot atunci taxă anuală de 60 fl. pentru convict, și o contribuire odată pentru totdeauna de 2 fl. pentru biblioteca seminarială (§. 17, 21, 22). Se înțelege de sine: că elevii, care înaintează la anul al doilea sau al treilea al cursului teologic sau pedagogic, au de asemenea să prezintă la direcționea seminarială precis la 1 Septembrie st. v. pentru a se pune la rând și să continuă cursul, seminarial, depunând și ei tot atunci taxă anuală de 60 fl. pentru convict, dela carea nimeni nu poate fi dispusat.

In considerarea unor neregularități esperiate în anii trecuți, astfel de bine în legătură cu circulariul consistorial din 4 Iulie 1879 Nr. 1824 Plen. a face atenții prin organele subalterne pretoții aceia, care voiesc să se pregătească pentru statul preoțesc ori învățătoresc, la atinsele prescrise ale regulamentului seminarial, cu acela observație: că tinerii, care nu se vor conforma exact acestor prescrise, nu vor fi primiți în numărul elevilor seminariali, respective nu vor fi admisi la continuarea cursului seminarial.

Sibiu, 26 Iunie, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Sibiu, 30 Iunie 1884

„Viitorul” din Budapesta în numărul de Joia treceată nu aduce scirea, că guvernul nostru a conces grăniților înființarea proiectatului gimnasiu românesc în Caransebeș. Precăt de placuta este scirea accusată, preț atât este ea de binevenită, căci ne permite să reflectăm dela gimnasiu la gimnasiu, dela gimnasiu proiectat pentru români, cu scop cultural destinat pentru români ca pacinici locuitori ai patriei, situat între români, la ginnasiu neromânesc, instituit pentru scopuri streine culturale și civilizaționale, și prin urmare nefolositor u populație, în mijlocul căreia este situat, și pentru care ar trebui să fie un focular de sciință și cultură. Trebuie să reflec-

tăm la aceste impregiurări spre a înțelege situația, și cele ce vor urma încă ca comentariu din partea noastră.

Scirea despre noua fază a cestiunei proiectatului gimnasiu din Caransebeș ne-a umplut inima de bucurie. Nisunțele fraților grănițeri de a se provedeau cu institute de educație și creștere au trebuit să atingă de tot plăcut inima fiecărui om consciu de demnitatea sa. Pre noi ca români ea ne-a atins foarte plăcut. Si simpatiile noastre înăscute s-au potențiat vădind multele pedeclii ce se puneau în calea înființării acestui institut. Si ele se potențau, căci pedeclile se puneau din partea celor chemați a promova fără privire la naționalitate interesele tuturor cetățenilor.

În impregiurări normale bucuria noastră în casul concret sărăparea a fi paradocism. Guvernul, chemat sănd el a face din mijloacele statului institute de creștere și educație pentru toți cetățenii, ar trebui să primească cu brațe deschise ofertul acestora de a înființa astfelii de institute din mijloace proprii. În casul cel mai rău dacă sistemul este de așa, încât vîstiera statului este deschisă numai pentru rasa domitoare, și imensa majoritate a populației patriei, de câte ori se adresează după ajutoriu, vede că vîstiera statului că pentru ea e ferocată cu obezi și piroane, se pretinde că cel puțin să nu se pună pedeclii nisunțelor spre cultură. Legea o să prevadă aceasta.

În casul de față guvernul țerei a aplicat legea dând oamenilor voie, să și facă scoale din banii lor proprii. Si bucuria noastră e mare.

Paradocism!

Să se bucură cineva pentru aplicarea unei legi, care nu dă nimic, ci numai permite ca tu să faci ceva, dacă ai cu ce face?

Așa este. Însă tocmai acest paradocism este cheia întregerii afaceri. Anii de dile sau pus pedeclii oamenilor în nisunțele lor de a-și înălța palate pentru știință. Si li sau pus pedeclii, căci spurcatul de curenț, ce domnește astăzi la noi, nu cunoaște decât cultură specifică maghiară. În interesul acestui curenț se calcă în picioare legile, care au mai rămas nemodificate, și prin cari se mai dă oamenilor posibilitatea de a se cultiva în limba lor. Eata deci cum se explică bucuria noastră, care în impregiurări normale sărăparea a fi paradocism.

Problema educației dela sine și prin sine este grea, chiar și între impregiurări normale ea abia poate păsi cu pașii melecului, având a purta crâncenă luptă pe de o parte cu nesciință, pe de alta cu natura omului, care cu greu se poate învinge, și în cele mai multe cazuri trebuie să revenim la dicerea clasică latină: „Natura, si furca expellas....”

În viața popoarelor pedagogul cu ochiul ager poate distinge foarte bine caracterele specifice ale fiecărui popor în deosebi, și el de multe ori cu toată conștiința se poate provoca la infalibilitate în aplicarea proverbiului: „rustica natura, servat sua jura”.

În statul nostru problema educației devine un monstru pedagogic, făt al fantasiei bolnăvicioase — maghiarisarea. — Maghiarisarea e idolul bărbaților chemați a forma opinionea publică, ea este idoul oamenilor care înnoață cu curențul, și noue, cât timp vedem că la noi nimenea nu culează să a de pept cu acest curenț, nu ne este dat să susținem, că mai avem bărbați nestăpâniți de acest idol.

Să pus scoala în serviciul maghiarisării, și să degradat întreagă problema educației, așa, că oamenii cu judecata la noi nici nu vorbesc de educație.

Sau înființat institute de învățămînt aproape pretutindenea cu scopul pronunțat de a înlesni maghiarisarea.

Sau facut încercări cu înființarea de institute cu scop pur cultural, și ele voră zădănicite.

Există, și există încă lege, în sensul căreia înființarea de astăzi institut este permisă. Legea însă este lege, și ea este lege pentru că să poată fi eludată.

Astăzi stă după cum ni se spune în față unei noi intenții. Li se permite oamenilor ca din banii lor proprii să-și facă scoale cu scop pur cultural.

Eludarea legei ne-a supărat mult, și la toată ocazia ne-am ridicat glasul contra abusului în lege. În casul de față se face dreptate, și noi ne bucurăm.

Este lucru natural, că dacă vătămarea legei ne-a supărat, aplicarea dreaptă a ei să ne umple de bucurie. Si noi recunoasem, că paradocismul nimic nu perde din valoare prin cele espuse.

Pre terenul scolar politică a lucrat în două direcții. Paralel cu zădănicirea înființării de institute cu limba de propunere a populației din pregiur a mers persecutarea studenților români la instituții statului.

E exemplul cel mai proaspăt este casul dela Lugos. Gimnasiul de aici — din Lugos, după cum insuși „Viitorul” o recunoasem nici pe departe nu corespunde recerințelor unui gimnasiu bine organizat. Si pentru ce? Pentru că în el nu sunt aplicati profesori cu calificări.

Urmarea logică este că acest institut se susține între români din alte motive. S-ar putea să se spătă — după cum se și dice de unii, că în acest institut se cresc tineri, că din ei să devină „esistențe catilinare,” sau se schide din sinul lui junii români cu scopul, că din ei să devină pe calea aceasta „esistențe catilinare.”

Noi nu o dicem. Ajunge să amintim că din acest institut dilele acestea fură eliminări o seamă de studenți români din motivul fățuș, că au avut bibliotecă românească, au cedit cărti românesci, și cu chipul acesta au eludat scopul urmărit: maghiarisarea. Aceasta este motivul fățuș. Adeveratul motiv însă este, că cei chemați, vădând netrebucia acestui institut, și-au consultat conștiința, și au dat tinerilor români ocazia de a nu mai studia la acest loc netrebuciu.

Înțelegem se vor forma din acești tineri „esistențe catilinare” noi nu putem prevedea. Susținem însă, că de cât crescut în asemenea atmosferă coruptă cu preteții de știință și cultură, mai bine cu Ciaslov și Psaltirea, și să rămână curat la înimă, și conștiința națională tânără și viguroasă, după cum ni se arată ea prin Lugos și giur.

Gimnasiul din Caransebeș va urmări scopuri pur culturale. Si noi din înimă ne bucurăm că putem anunța aceasta lumii, care cetește diare românesc. Români grănițeri, care și-au vîrnat cu bărbătie săngele pentru împăratul fără a mai întreba după alte scopuri, vor cultiva știință numai și numai pentru că ea este știință.

Cu chipul acesta încă odată vom da dovezi la lume că noi suntem elementul de ordine în stat, că militari luptăm pentru patrie și tron, că oameni ai științei facem știință, fără a urmări scopuri rezervate, după cum fac oamenii cu conștiință neliniștită și cu frica în oase.

Starceviciana.

Desbaterea se întemplită cu privire la dreptul de proprietate asupra pădurilor în granițele militare slave.

Starcsevics. Când D-voastre ati încheiat pacțul cel de atâta de ori revidat cu Maghiarii, fără a asculata și confinile, eu n-am audiat nimic despre aceea, că s-ar fi declarat averile noastre de ambele părți de comune, ceea ce este și adeverat, că dacă și suntem frați cu ei, totuși pungile noastre nu sunt surori!

Ceea ce este a confinilor, trebuie să le și rămână lor.

Însă aceasta nu este așa. Pădurile din confinii sunt mai toate în mâinile Maghiarilor. Voi le-ați dat și acum voi și că reprezentanții confinilor să dică „da”. Grănițierul scie însă că legile voastre nu sunt de nimică, pentru aceea nu se îngrijesc de ele

și voi faceți aici ce vreți. Dacă D-Voastre voiți să-l despoiați de pădurile, cari au fost proprietatea lui decând există aducerea aminte, atunci se va apăra, căci D-voastă vreți să-i luați viață. D-Voastră totul faceți numai ca să nimicteți mai ușor poporul cel vițeaz din confinii; D-Voastre diceți: „Tot ce este al nostru este comun”; cum să apoi cu averile, cari special sunt a Maghiarilor? Sunt și aceste comune?

Nu! Numai datorii sunt comune cari le fac Maghiarii cu ridicarea de palate și pe cari noi trebuie să le plătim.

Aceste datorii se întabulează pe proprietățile și pădurile confinilor și D-Voastre sprințini aceasta economie. Maghiarii trag de pe noi pelea și în Fiume aruncă banii în mare. Acesta e lucru cavaleresc din partea maghiarilor vostrui? Eu sunt contra introducerii în cărțile funduare a padurilor din confinii pe numele statului maghiar și pretind că să se întabuleze ca aceea ce sunt adecă ca proprietatea regatului Croației. D-Voastră ve provocați la legea din 8 Iunie 1871; eu nu cunosc nici o atare lege adusă pe cale constituțională, se poate ca vr'un ordin măestrit să stăcureat în legile noastre.

Când Monarchul nostru a voit să se imparte pădurile între stat și confinii și-a închipuit ca rege al Croației de sigur pe statul croat și nu a avut nici cauză să facă dar cu ele Maghiarilor pentru anul 1848.

Cutuzovics. Nu vrea să scie nimic de împărțirea pădurilor nici nu crede că e vorba de erariul unguresc dacă în lege se amintesc cuvântul erariu. Confinii au cumpărat pădurile cu săngele lor, și atât e sigur, că pentru fiecare trupină s'a jertfit un cap de om.

Clein șef de secție declară, că aci nu e vorbă pe acui nume să se inducă la cărțile funduare ci numai: cine are de fapt jurisdicția asupra acestor păduri. Segregarea pădurilor s'a făcut pretutindenea chiar și în Lița. Poporul de acolo n'a voit să predea administrarea părților primite. Prin segregare s'au făcut proprietăți mari de păduri și ar fi o nevoie ca să nu se țină în evidență. Privății și le au întabulat pe numele lor, de ce să nu facă aceasta și statul pentru partea sa?

Ivics opinează că dacă opoziția și exprimă temerea asupra asigurării averei, atunci majoritatea pentru a alunga ori ce pretează, că ar fi făcut legi pe ascuns, că ar fi vândut drepturile poporului ungurilor, să se pună în § 6 cuvântul „erariul statului croat.”

Tuscan: Representanții guvernului ar fi trebuit să spună pe acui nume au să se inducă proprietățile cele mari de nou create; nu s'a făcut aceasta, atunci respectivii paragrafi se pot șterge.

Iosipovics aduce înainte, că starea ofișilor catastrului croat e foarte tristă, din care cauză creditul croat are să suferă.

Președintele Hrvat: Rog pre vorbitoriu să vorbi la obiect și să luă de exemplu pe antevorbitori, cari au vorbit despre ori și ce numai despre aceea ce se tractează nu, adecă despre jurisdicția reală. (Voci în stânga estremă) Si pădurile noastre? Credeți D-Voastre că merge așa? — **Starcevics:** Daruți pelea voastră Maghiarilor, dar pădurile confinilor! **Cutuzovics:** Nici un pas nu dăm îndărăpt, dacă voiesce cineva să ne ia pădurile din confinii! Până aici și mai departe nu!)

Iosipovics (continuând:) Noi trebuie să avem în vedere genesa padurilor din confinii, acui proprietate erau înainte de a înființa confinile? (Voci în stânga: a nimerii decât proprietatea lui D-deu!)

Iosipovics: Apoi să, înse să totuși D-deu n'a fost proprietariu deadreptul, erau conți, baroni, familiile:

Drascovics, Erdödy, Clegegevich, Zrinyi etc. A acestora era pădurile și confinile de atunci erau a lor. Când s'au înființat confinile, coroana a luat posesiile acestor familiilor și le-a despăgubit cu altele în Banat. Coroana așa dară a intrat în dreptul domnilor proprietari.

Tuscan: Regatul Croației.

Iosipovics: Da, eu abia cred, că regatul Croației de atunci ar fi putut să ofere aequivalente proprietarilor (în Banat).

Pilepits: Dar săngele confinilor nu e aequivalent?

Iosipovics: Poate să fie, dar totuși coroana a fost proprietarul pădurilor.

Starcevics: Coroana voastră de mult s'ar fi dus pe copcă dacă nar fi fost confinile.

Iosipovics: Monarchul ca reprezentat al coroanei putea să o facă sub absolutism și a donat din grație o jumătate din păduri poporului confinier, precănd cealaltă jumătate a ținut-o pentru stat și dacă aici e vorba de un erariu de stat, atunci nu poate fi altul de căd cel unguresc, căci nu ne înșelăm când suntem sănătinem că un erariu eroat nu există!

Curagiul, bravura și abnegația, cu cari apără Starcevicii interesele și drepturile lor față de orii și cine, ne îndeamnă a reproduce și pe viitoru unele desbateri mai interesante din dieta Croației.

Corespondențe particolare ale „Telegrafului Roman”.

Brașov, 25 Iunie v. 1884. Dle Redactor! Îndrăscesc a încurge în coloanele dianului Dvoastră de astădată cu căteva renduri, de cătele sciu apriori, că nu prea distrage pe mulți, deși obiectul despre care vorbesc este de însemnatate, cu atât mai mare, căci dela el atârnă toată fericirea fitoare a tinerelor odrasle omenești. Ba, scuzați, pentru că nu vreau să gresesc, — recunosc oamenii destul de bine bunătățile și indispensabilele servitii, ce le aduc institutele de crescere și de învățământ — căci despre scoala e vorba — sciu că prin scoala se înalță omul la aceea, ce trebuie să fie el, dar, când se impedează că odată de către vreo persoană, carea face scoala scoală, dic strâmbându și nasul: a! e un dascăl! ceea ce ar însemna: un nimenea. Eată recunoșință!

Mulți pe cari i privesc aceasta, vor să spune, că acestea sunt scorbuti negreșit, că nimenea nu primește păcatele sale relevante ca păcate; cei mulți înse cări — se înțelege — nu vor fi în necunoștință astfel de casuri, vor trebui să recunoască acest adevăr real. Când ar satisface însească dascălii chemării lor numai întrătăita, intru că li se respătesc truda lor prin recunoșință după merit din partea celor, pentru cari și sparg peput, atunci ar fi vă de dulceață nectarului aceluia, ce l gustă prin scoala gingeșii și nevinovații copilași. Să ne măgălum cu aceea, că dascălii nostri nu și astăzi măngărează și multămirea lor numai în recunoșință celor, pentru cari munesc, ci în devotamentul, ce-l au către înalta chemare, ce îmbrățișă. Abstrag dela desinteresul celor ce le scriu, le scriu pentru căi ce-i interesează.

E timpul secerișului scolar. Esamene — în toate părțile la oraș și la sat. Despre cele din urmă mi este de astădată prea greu și complicat lucru a scrie, căci împreguriimea e mare și astăzi nu se mai găsesc cai năsdraveni, cari să te ducă unde gădesci cu gândul. Voiu scrie despre cele dela noi, — despre cele din centrul — Eri, Dumneacă (24 l. c.) sădăținut esamen cu copii și cu co-

La început era mic numărul copilașilor încrucișuți noului săzăment. Pilda unora înse atrase și pe ceilalți, mai vîrtoș fiind că chiar și unele familii alese încă și trămisese cări acolo.

În sfîrșit soția lui Bucur făsilită să și ia și ajutoare pe lângă sine cări, se îmbiară a veni fără nici o plată pe rînd. Irina și Alecsandru se arătară asemenea foarte sărgitorii, până se puseră toate în bună rîndeuială; tot astfel și bunul părinte și alte gazde de treabă din sat. La început multe mame alergă să vadă, ce fac micuții în scoala lor de sub mâna soției lui Bucur. Ele nu găsau cuvinte destulice ca să laude în deajuns întocmirile minunate.

Dar și era lucru frumos și înveselitoriu a privi la ocupăriile pline de sgomot ale cetei de copilași, cum unii se jucau împreună, alții povestiau, alții săriau și jucau, alții se certau, alții dormiau, alții erau stăteau în giurul îngrijitoarei și ascultauistorioare, ce le povestiau aceasta.

Când apoi îngrijitoarea, numită și inspectoră, dedea semn cu un clopoțel se facea deodată tacere. Fetite și copilași se aşeau învîrășați pe lăvităle lungi și joase. Păsa apoi înainte inspectoră, ori

pilele dela scoala din partea de sus a suburbuiui Scheiu „de pe Tocile” precum și cu cei dela scoala din Brașovul vechiu. Cea dintâi are numai un învățătoriu, — ear cea din urmă doi.

Atât la una cât și la alta au ospitat multe persoane cu chemare pedagogică. Sunt convins, că împărtășesc părurile tuturor, când constată apriori, că la ambele scoale responsurile elevilor au fost pe deplin satisfăcătoare. Dl I. Suciu de „pe Tocile” a dovedit un zel deosebit spre instrucțion; atât întrebările puse de densusul căt și responsurile elevilor — peste 70 la număr — au fost un document, că dsa e la înălțimea chemării sale de învățătoriu. Nu mai puțin sporii și vocațiune au arătat și dd. învățători din Brașovul vechiu: Cand. Mușlea și Fl. Șonariu. Bine să se tractă dl Șonariu cu copiii începători astfel încât să nu-i fie înzădar osteneala învățăturei sale. Elevii și elevele despărțemēntului al II-lea cu 3 cursuri, conduse tot de dl Mușlea de deoare nisice responsuri atât de resolute și precise, încât au stors admirătinea oaspeților streini, cari erau de față. Bun efect a produs în publicul asistent — între cari mulți din popor — dialogul reproducă de doi elevi despre însemnatatea meseriilor la poporul nostru.

Nu pot trece cu vederea materialul cel foarte bogat ce l-a produs dl învățătoriu din toate despărțemēnte. Apoi o masă acoperită cu multe lucruri de mână efectuite de mici copile, atraseră atenționarea celor de față; întrebară pe O. D. Pă. Persenariu, carele ca director scolar local, funcționă ca comisariu de examen, că cine instruează pe copile în lucru de mână, ni se răspunde, că doamna soție a dlui Mușlea, carea să așa instrucțion de bunavoie și fără nici o remunerație.

Un „Bravo!” plin de satisfacție isbucnă atunci din peputul nostru. Mare jertfă, multă abnegație de sine atât din partea învățătorului căt și din partea demnei sale soții! Dea Dumnezeu mulți imitatori ai acestui nobil exemplu. La finea esamenului dl Parinte Persenariu, esprimându-și satisfacționă safa de sporul îmbucurătoriu, ce l-au arătat învățătorii, rostă căteva cuvinte încurăgiatoare cătră popor pentru îmbrățișarea scoalei și a meserilor, apoi întinse mână învățătorilor și le gratulă. După acestea nu întârdă nici oaspetii și oferă cele mai călduroase felicitări.

Atât despre esamenele din suburbii. În centrul la scoalele centrale decurg încă și acum esamene. După încheierea acestora la cea mai de aproape ocazie voiu a face și despre acea o scurtă schitare, a cărei ospitalitate în coloanele dianului Dvoastre cred, că nu mi se va refusa.

Declarațion. *)

Pre lângă aceea că Oa. Redacționă a organului „Telegraful Roman,” — prin nota sa la declaraționă subscrizorii apărută în Nr. 71, — face reflexioni neesacte *) cu depărtarea totală dela meritul causei, mistificând lucrurile, — mai adăgo

*) Mai publicăm încă un specimen de declaraționă a domnului Moldovan din Sighișoara tot din motivul special accentuat în Nr. 71 al dianului nostru. Domnul Moldovan are măncărimea de a scrie, și închipuesc că Dsa scie ce scrie, și cu chipul acesta scrie, ca să nu tacă.

†) Ne pare bine că se contestă esactitatea reflexiunilor noastre din rîndul trecut, și ele se consideră de mistificări.

Noi am întrebat că ce are comun cu alegerea din Cohalm caracterul domnului Moldovan și reputaționă Dsală oficială, și încă reputaționă de administrator protopopez. Contestarea ne face să credem că, da, este ceva comun între aceste două lucruri. Cât pentru mistificări ramăiem la

învățătoriul și le arăta diferite lucruri: o pasare în colivie, o haină, un globuțel, o sabie, o poamă, și altele, și întrebă, cum se chiamă obiectele acestea, sau spuneau ei însăși mai întâi numele lucrurilor și apoi copii repetau după ei. În chipul acesta învățau a cunoaște și a numi deosebite lucruri, cu alte cuvinte învățau a vorbi. Bucuros ascultau micuții și la ce se întrebă învățăză una și alta, la ce se folosește, la ce strică, și din ce se face.

De altă parte și rîdea înima, vîdend de pildă, că, pe când cei mai micuții își faceau jucării, cei mai mărișori se adunau în giurul inspectorei, care luă o coadă de hârtie albă, o ridică în sus și întrebă: găciți, unde cresce hârtia? Copilașii ca nisice bătrâni începău a ride cu hohot de întrebarea pusă și strigă: „ei! hârtia nu cresce pe câmp: ea să lucră în fabrici. După aceasta să arăta o sdranță de pânză și inspectora spunea, cum să face din ea hârtie. Apoi le spunea cum cresce cânepa și înul pe câmp, cum se rupe cânepa cum să meliță, cum se hecelă, cum se toarce și cum se teze pânză. Pe urmă, când aceasta nu mai este de nici o treabă se folosește pentru hârtie. Istorisirea aceasta le facea petrecere și căsună bucuria micuților. Cu

FOITA.

SATUL CU COMORILE.“

(Novelă localizată de Petra-Petrescu.)

19. Norocul adesea te duce în peire. Ear ne-norocirea chiar la fericire.

(Incheere.)

Vorbi și preotul cu multă înțelepciune și evlavie. „Nu este bine,” dise densusul, ca băieți cu cari D-deu a binecuvântat pe păriți, să-lăsăm să crească selbatice ca vitele. Din contră, să-i deprindem de vreme cu supunere, iubire și cu frica lui D-deu. Iisus Christos încă dă: Lăsați pruncii să vină la mine.”

În sfîrșit vorbiră și cățiva fruntași mai pricepuți, cari părtinu propunerea. „Noi avem păzitori de cai,” diceau acestia, „de boi și de oi, deosepe ca vitele să nu facă pagubă, de alta, ca să nu le mânânce fierile selbatice. De ce să nu îngrițim cel puțin tot așa și de copii nostri?”

Astfel se învoia cu totii asupra planului, rîmânând în voia fiecărui a se înscința cu băieți la învățătoriul Bucur.

spre uimirea și indignația mea cea mai mare în Nr. 72, assertul luat din aer, — fără leac de basă „că subsrisul împreună cu confrății dela Seliște și Mercurea; și intenționa a rădica arme asupra archiereului meu!“¹⁾

Față de aceasta insinuație cu carea redacțiunea au avut de scop a me detesta și degrada înțea archiereului meu, și carea ar merita o simplă ignorare, me declar: că nu mi-a trecut și nu mi va trece nici când prin minte a procede nici direct nici indirect contra archiereului meu, în modul assertat de aceea și Redacțiune, din contră precum în trecut așa și în viitor voi fi cu stima și venerația, carea mi-o impune poziția și rangul meu oficial²⁾, — față de archiereul meu, și aceasta cu atâtă mai vîrtoasă, căci archiereul meu au avut înaltele și părintescile sale considerații față de mine cu toată ocasiunea!

Cunosc eu bine cauza, și isvorul acestor detări și persecuții, aruncate special contra mea³⁾, le retac până la timpul meu — „Onorata redacțiune“ însă și până atunci binevoească în interesul meu propriu, și a tot neamului românesc, a nu mai sămăna fără nici o basă discordie între capul bisericei noastre, și fi și sufletesci!⁴⁾ — revocându-i în memoria, „Quid quid agis, prudenter age, et respice finem!“⁵⁾

Sighișoara 27 Iunie 1884.

Demetru Moldovan m. p., administrator presbiteral.

Conspectul operațiunilor Institutului de credi și de economii „Albina“ în Sibiu în luna lui Iunie 1884.

Intrate.

	a. cr.
Numerariu din 31 Maiu a. c.	35,184.10
Depunerii	107,481.98
Cambii recumpărăti	229,826.19
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	65,244.75
Interese și provizioni	13,347.54
Fondul de pensiuni	33.50
Monetă	31,623.82
Efecte	40,740.49
Conturi curente	11,687.99
Diverse	207.49
	fl. 535,377.85
Eșite.	
Depunerii	115,655.80
Cambii escomptate	259,116.06
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	58,844.—
Interese la depunerii	1,425.97
Cuponii de Acțiuni recumpărăti	3,890.—
Competențe	19.11
Salarii și spese	1,845.56
Monetă	22,340.40
Conturi curente	15,778.39
Diverse	386.39
Saldo în numerariu cu 30 Iunie 1884	55,976.17
	fl. 535,377.85

Sibiu în 30 Iunie 1884.

Visarion Roman,

Iosif Lissai,
comptabil.

cele dise, cu toată confrăția reclamată de domnul Moldovan între Dsa, și protopopii provocări. După că scim noi, dl Moldovan încă tot nu este protopop nu pricepe deci mistificarea.

²⁾ Auți frate P. Moldovan promite că și în viitor va fi ca și în trecut, bunăoara la alegerea de deputat în Cahalm. Mare sinceritate!

³⁾ În viață ei Redacțiunea n'a avut nimică cu domnul Moldovan din Sighișoara. „Detestările“ și „persecuțările“ speciale de cari este vorba se vor fi reducând la: „Causa națională!“, „Sânta solidaritate!“ și „interesul seu propriu și a tot neamului românesc“. Susținute de un aderent al standardului național la alegerea unui deputat sas în Cahalm.

⁴⁾ Măi! Măi! P. Moldovan în zelul meu nici nu spune care redacțiune seamănă fără nici o basă discordie între capul bisericei noastre și fi și sufletesci.

⁵⁾ Fiind că ne-am pus pe latinie, vom încheia și noi cu o dicere latină: „Si tacuisse filosofus mansisset.“

prilegiul acesta li se arăta semența, planta, fuiorul, ata și celelalte.

Când era timp frumos ceata întreagă de copilași bărbătă prin grădină: cântă, săria, să punea în rînd și se juca dă soldați. Inspectoră infatită pe generalul, din cei cari puteau numera dela dece până la douăzeci se facea căpitanul; se punea să meargă în marș, să se abată la dreapta, la stânga; cu rînduri singuratic se facea triunghiul, pătratul, cerc și altele. Astfelul de lucruri stérnau totdeauna bucurie. La toate acestea preotul scia mai bine să dea sfat și exemplu.

De atunci totdeauna s'a întinut în Bogata o scoala de băieți mici. Ce e mai mult, chiar la anul, mulți părinți dărură bucuros căte o sumulă pentru simbria inspectoarei și a ajutoarelor. În Purcăreni și în alte sate dimprejur oamenii urmară în curând pilda celor din Bogata, pentru că văduvă, cum copiii de aici chiar și cei mai săraci erau mai curăței, mai ascuțitori, mai cu minte decât airea.

Astfelu nenorocirea căsunată de un foc și primjduirea unei copile au adus fericire și binecuvântare în multe familii.

Varietăți.

* (Aviz). La apelul Reuniunei femeilor române din Sibiu privitor la aranjarea unei sortituri în folosul scoalei române de fetițe înființate deja în Sibiu, au respuns până acum doamnele din Timișoara.

Diariul „Luminătorul“ în numărul de Mercur publică un călduros apel al doamnelor din Timișoara către cele din giur îndemnându-le la sprințirea întreprinderii Reuniunei femeilor din Sibiu. Înregistrăm cu multă plăcere această nobilă faptă a doamnelor din Timișoara și suntem să credință, că exemplul lor va fi mult imitator. În numerul proasemn vom reproduce apelul provocat.

* (Postal). Se institue oficiu de postă în comuna Szepsi Köröspatak începând cu 11 Iuliu a. c. Cercul seu se estinde preste comuna Kálnak și Szepsi Köröspatak.

Comunicația se va face în toată ziua cu epistole până la 20 fl., cu asigurații, apoi epistole simple și recomandate.

Mersul:

Pleacă din Szepsi-Köröspatak dim. la 10 oare — m. Ajunge la Szepsi Szt. György „ 10 „ 45 „ Pleacă din „ „ „ d. am la 2 „ — „ Ajunge în Szepsi-Köröspatak la 2 „ 45 „

* (Scolar). Astăzi se face la seminarul archidiocesan încheerea anului scolar. Esameurile s-au inceput la 18/30 Iunie a. c.

Organisarea institutului nostru archidiocesan merge progresând tot spre perfeționare, ceea ce între nefastele încordări dela noi este semn bun. Vă da Dumnezeu doară de vorn putea să se deosebește noi, că a sosit timpul serioasei îngrijiri de soarte tinerei generații a institutului nostru. Atunci va fi timpul să ne dăm seamă cum stăm. Până atunci să ne notăm bine cursul lucrurilor, ca să nu se mai repetă așa, ceea ce nu trebuie să se mai repetă.

* (Scolar). Cu privire la notița noastră de sub acest nume publicată în numărul 70 al diariului nostru ni se scrie din Săcel, că autoritățile scolare și bisericesc au fost avisate despre tineră esamenului, și că succesul esamenului, au fost multămitori.

Credem că aceste afirmații și negații reciproc vor fi esauriat lucrul și vom putea trece în pace la altele.

* (Convocare). Domnii membri ai comitetului central al reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul Sighișoarei, și anume: Ioan Muntean, director la scoala elem. în Sighișoara; Ioan Berescu, inv. în Sighișoara, Ioan Rondolean, inv. primariu în Daneș, Demetru Stuchirean, inv. în Biertan, Nicolau Muntean, inv. în Saschiz, Emanuel Florea, inv. în Daneș, Dionisiu Chendi, inv. în Sărăceni săsesc, Ioan Florea inv. în Hetur, Ioan Oprea inv. în Laslea Mare, Eremia Bucșa, inv. în Feleag, și președintii despărțimentelor tractuali, se invită prin aceasta să se prezinte, conform §. 18 din statut; la ședința ordinată înzestrată la 10 Iuliu a. c. v. 9. oare a. m. în localul oficiului protopresbiteral în Sighișoara.

Obiectele de pertrectare sunt:

1. Referada notarilor comitetului central asupra rapoartelor despărțimentelor tractuali (§. 14 din statut).

2. Raportul cassariului reuniunii districtuale (§. 15 din statut).

3. Raportul bibliotecariului.

4. Deliberarea și statorarea raportului anual pentru adunarea generală proasemnă în op. Medias.

Sighișoara 20 Iunie 1884.

Președinte: notarul:
Demetru Moldovan, Ioan Rondolean.
adm. prot.

* (Comoră). În preseara dilei de Sântul George s'a descoperit aici în Sibiu o comoară. Descoperirea s'a întinut în taină, și a două descoperire s'a făcut în preseara Sânpetrului, când primul descooperitor a spus, ce a descoperit.

Într-un din casele archidiocesane adoptată acum pentru seminar un fizitor preot a descoperit adeca o pivniță secretă, cu 7 buti de vin, cristalizat, încât se poate tăia felii ca untul, și în gura omului se topesc ca migdalele.

Calitatea vinului e excelentă, și iurisconsultii se ceartă în privința construcției butiilor.

* (O execuție în Spania). Asupra impușcării celor doi ofițeri spanioli, acuzați de a fi luat parte la conjurație, căpitanul Ramon Hernandez și locotenentul Ramon Belle Casanova „Fremden Blatt“ primește următoarele amănunte din Barcelona:

Înă în ziua de 27 Iunie, 600 oameni din Barcelona și tot atâta din Figueras plecasă la Gerona spre a asista la execuțarea sentinței. Trupele poronire de noapte la locul de execuție care se numește „Las Pedreras“, situat în afara de întăriri. Acolo se forma un careu și se proceda la degradarea a cinci ofițeri, un căpitan, un locotenent și trei purtători de drapel, cari erau condamnați la diferite pedepse. Aceștia ascătară în genunchi cetarea sentinței și în urmă fi către trebua să-și rupă însuși însemnele gradului seu, după care au fost escortați earăși în închisoare.

La oarele 7 și 50 minute cei doi condamnați la moarte părasiră citadela pre un drum accidentat și cotit, în ordinea următoare: un caporal și doi soldați călări cu puscile în mână, patru membri ai „Frăției de sânge“ în capetele lor, un individ îmbrăcat în roșu, un alt frater, cari duceau un cruce mare, o despărțire de soldați cu baioneta în pușcă, apoi cei doi condamnați, însotit fiecare de către un preot. Locotenentul mergea înainte — urma un escadron și o secțiune de cavalerie. Două coscuțe pre o targă încheiau cortegiu, apărând astfel veherii condamnaților la fiecare cotitură a drumului. La sosire se comanda „stai!“ și comandanțul pietii repetă de trei ori cuvintele: „În numele regelui! Cel care și ridică vocea spre a cere grătarea, va fi pedepsit cu moarte!“ Condamnații intră apoi în careu și ascătară, în genunchi înaintea drapelului, cetarea sentinței de către locotenentul secretar, în urmă sărutară crucea și secură pre donă scaune lângă un zid mic, cu față înțoarsă spre aceasta. Un membru al congregației le dăde o beatură animatoare, le legă ochii și se retrase în urmă, după care îmbrățără pe cei doi preoți, cari nu părasiră nici un moment. Se aștează spre deces tirailor ai regimentului de Navara, în două secțiuni, se apropiară la doi-spre-deces pași. Se facu o tacere grozavă. Un căpitan dăde ordinul de încărcare, apoi resună semnalul unui corn și împușcăturile pocniră. Medici înaintară și au constat moartea locotenentului; căpitanul, care rămasese sedent, mai dedea căteva semne de viață. O a două descărcătură — și totul se sfârși; clerul dăde rugăciunea morților și trupele se retraseră.

„Carpați“.

* (Legea asupra găscilor fripte). Înă în fiecare dimineață. Astfel am aflat dela un cărturar mariu că există o legislație privitoare la găscile fripte găsite pe drum, sau mai bine să un uz a cărui existență n'ama cunoscut o până acum. Această corespondență a fost informată asupra acestui punct de un domn pe care dănsul îl numește advocat.

Cărciumarii e prevenit de furt.

Președintele: Ei bine, ai găsit, mi se pare o găscă și ai măncat-o.

Prevenitul. — Oh! n'ama măncat-o îndată.

Președintele. — Nu face nimic! Îndată ori a două dimineață destul e că ai măncat-o.

Prevenitul. — Să avem pardon, o să ve lămușesc lucrul:

Stăteam naintea prăvăliei; când colo ce să găseșc jos, la ușa mea? o găscă caldă, numai bună de măncat, învelită în hârtie. Atunci spusei soției mele: „Ia strângă pasarea astă până ce-a reclama o cine va.“

Președintele — Trebuie să o depui la poliție.

Prevenitul. — Să vedeați m'am dus la un avocat pe carele l' cunosc de mult — cumpără vin dela mine de vre-o șeptă ani — și fi spusei cum stă lucrul. El imi răspunse: „Intru căt privesce găsele fripte, ai trei dile; după trei dile, poți să le măncă“. (Risete în auditor). După trei dile, fiind că nimici nu reclamă găscă, scotu că a venit timpul să o măncăm. Dar nisice vecini pe cari ti invitase la masă — dovedă că nu ne temeam de nimici — fmi spusei să nu fie otrăvita cum-va! — La naiba, disesi eu numai astă nu mi-ar plăcea! — Uite un mijloc întăripină un vecin: „Să dăm o bută unui căne și dacă nu va păti nimic, putem să o înghițim în toată voia.“ Ceea ce și facură. Dăm unui căne capul, gâtul și ficatul, care îl plăcuse de minune și nu-i facură cel mai mic rău, de vreme ce cănele era tot așa de sănătos în spate seară ca și d-voastră cari sunteți aici. (Risete).

Atunci otărără cu toții: „Hai să măncăm găscă“. Pentru a fi și mai siguri, însă, am pus în năuntru cinci bucăți de căte un leu și o legătură de pătrângel ca să scoată otrava (risete) și am frit-o din nou.

Președintele. — Destul: să ascultăm negustorreasă.

Negustoreasa. — Dacă aș fi fost acolo când mi s'a furat găscă, toate aceste nu s'ar fi întâmplat; dar când rămasem bărbatul meu în locu-mi ori ce poate să se întâmple, de vreme ce n'are minte de doi bani.

Președintele. — E vorba de găscă nu de bărbatul d-tale; spune-mi faptele.

Negustoreasa. — Eată: patru dile după furtul gâșcei...

Președintele. — Dar furtul mai întâiu, cum s'a comis?

Negustoreasa. — Nu sciu că; scin că bărbatul meu nu e bun de nimic; afări numai că un serginte de oraș a văzut lucrul și a alergat după hoț; presupun că acest din urmă a aruncat gâșca: aşa că patru dile după aceasta, o vecină veni să-mi spună: "Dacă voesci să scă cine îți-a furat gâșca, poți să o afli dela mine."

Prevenitul. — Aceasta i doamna Bourdon, care s'a supărat fiind că n'am invitat-o să guste și d-ei din gâscă, fapt care te desgustă venind din partea unei cucoane, care n'a găsit, se vede, alt mijloc de resbunare.

Președintele (marturului). — În fine, te ai dus la prevenit. Ce îți-a răspuns?

Negustoreasa. — Mi-a căzis: "Vai de mine! A d-tale e gâșca? — Da a mea. — E prea târziu; n'ai de căt trei dile pentru gâșcele frite, trebuie să vîi alătări. Atunci, fi spus eu, „plătesc-o.“ Densul n'a voit să pună că au trebut cele trei dile reglementare; vădend aceasta m'am adresat la poliție.

Nr. 42. [757] 1—3

CONCURS.

Pe baza rezoluției Preaveneratului Consistoriu archidiecesan ditto 27 Maiu a. c. Nr 2604. B. se scrie concurs nou pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul preot Ioachim Marcu în parochia de clasa a III-a din Teu, protopresbiteratul Mercurei, cu termin de 30 de dile dela prima publicare.

Emolumentele impreunata cu acest post sunt a treia parte din toate venitele parochiale, în sumă de 200 fl.

Concurenții își vor așterne cerele sale instruite conform legilor în vigoare oficialui protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurei în Mercurea.

Teu la 15 Iunie.

În conțelegeră cu oficiul ppterat.

Comitetul parochial.

Perseci din Italia,
de soiul cel mai fin,
culese proaspete de pe pom în
toată diua cu fl. 2.90

ditto Perseci de pe insula
ionica Corfu cu fl. 3.50
pentru o corsă de 5 kilo și fără porto, libere
de vama la [759] 1—12

N. Salvari—Triest.

Dela începutul lui Iulie începând se
află și struguri frumoși și proaspeti cu 2 fl.

4 fl. și 93 cr.

costă următoarele lucruri prețioase, care au fost mai naante de 3 ori mai scumpe lucruri, despre care se susține că produc mare efect privitorului.
1 orologiu, care te deșteaptă noaptea, de bronz, 1 telescop optic, cu care poți vedea la 3 miluri distanță, 1 orologiu de soare, care se poate întrebună la oră și ce casă, 3 borcane de cristal pentru compot, 4 tasse de apă din metal alb, 1 imitator de sferete, 1 album de tot elegant de piele pentru 50 de fotografii, 12 bucati alese de săpun precum de ierburi, viorele, rose etc. bucate cu 20 cr., 1 giuvaier elegant pentru domni și dame din aur bun de calitatea a două, precum broș, cercei, botoni pentru măncate, 3 botoni de cămeșă, 1 pârăche de papuci (de casă) târâși-roccoco eleganți, pentru domni și dame, 1 pânzătură de masă în stil roccoco cu țesuturi de aur, 12 linguri din metal cu patență, care rămână totdeauna alb; 1 cassetă mică pentru cusut și ca mobil frumos de casă cu degetare, aci etc., 1 cutie foarte fină pentru zahar, 1 scăpătătoare de foc pentru vînători cu un cap de vulpe, ornament frumos pentru casă, 1 pârăche de cele mai non bete cu patență, elastice, 1 briceag necesar cu scobitoare de dinți, lingură pentru curățirea urechii, tăietor de unguri, 1 pârăche elegantă de candelabre de salon, acestea toate impreună numai cu 4 fl. 93 cr.

La comandare să se mai trimită pe lângă suma aceasta încă 46 cr. pentru lăudă. [711] 4

Fabrica: Viena, II., Praterstr. 16.

Im grossen-Rix-Ausverkauf.

TELEGRAFUL ROMAN.

Prevenitul. — Așa credeam, că: sunt gata însă să plătesc gâșca; că e? (Caută în busunar.

Președintele. — Veți regula aceasta într-o altă oară.

Tribunalul deliberează.

Negustoreasa. — Sunt foarte scumpe în acest moment.

Tribunalul n'a văzut în cauza de față intenția frauduloasă voită de lege, prevenitul, de altă parte oferind să desdauneze pe reclamantă. El i-a plătit; gâșca însă îl costă ceva mai scump de căt în piată.

Ar fi bine însă ca să se stabilească bine cestii unea termenului de trei dile privitor la gâșcele frite, din îndoială punct de vedere al dreptului și al igienei.

"Românul."

(Mijloc de cură.) Tuturor căi sufer de epilepsie, convulsioni și de nervi le putem recomanda un metod renomuit în lumea întregă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa dicând minunatul metod de cură al dñui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fiecare bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desprăt deja de a o mai reave. În casa dñui profesor toți cei ce suferă de nervi vor fi locuită linistită, ei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din ivor sigur, prețurile capitalei universale Paris sunt relativ foarte estime.

Tratament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dñ profesor Dr. Albert va pretinde onorul numai cedupă se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 10 Iulie n. 1884.

Viena B-pesta

Renta de aur ung. de 6%	122.10	115.25
Renta de aur ung. de 4%	91.10	91.
Renta ung. de hârtie.	88.15	88.—
Renta de aur austriacă.	102.85	102.75
Inprumutul drumurilor de fer ung.	142.30	142.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.40	96.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	118.	116.50
Datorie de stat austriacă în hârtie.	80.35	80.40
Datorie de credit aust.	79.85	100.—
Sorți ungurești cu premii.	81.50	81.30
Sorți de regularea Tissi.	115.25	115.—
Achiziții de bancă de credit ung.	114.80	115.—
Obligații uni de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	300.25	300.—
Serisuri fonciari ale institutului "Albina".	—	100.80
Obligațiuni ung. cu clausă de sorțire.	101.	101.50
Obligațiuni urbariale temesiane de	101.	101.—
Obligațiuni ur. temes. cu clausă de sorțire.	101.	101.—
Achiziții de bancă austro-ung.	853.	852.—
Gălbini	5.76	5.75
Napoleon	9.67 1/2	9.67
London (pe poliță de trei luni)	121.90	122.95

8. Porcurea, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

9. Boiu, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

10. Suligete, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

11. Măgură, cu salariul anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

12. Fizes-Barbura cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

13. Dealu-mare, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare, și pentru posturile de sub pozițiile 1—4 prevedute cu atestate despre absolvarea cursului teologic s'au pedagogic, sunt a se așterne subscrисului oficiu protopresbiteral.

Hondol, 16 Iunie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiu I.

Vasile Pipos,
protopresbiter.

Nr. 128 pbt.

[755] 2—3

CONCURS.

Prin decisul Venerabilului Consistoriu archidiecesan ditto 14 Iunie a. c. Nr. 1022 scol. ridicânduse scoala poporala gr. or. română din Avrig la rangul de scoala capitală prin aceasta se serie concurs pentru intrare în următoarele posturi la aceasta scoala.

1. Un post de învățători diriginte cu salariu anual de 400 fl.

2. Trei posturi de învățători cu salariu de căte 300 fl. anuali.

Cererile concursuale instruite conform prescriptelor din vigoare în special cu atestatul de calificare pentru scoale capitale, sunt a se așterne oficiului protopresbiteral al tractului Avrigului (posta Avrig (Felk) până la 20 Iunie st. v. (1 August st. n.) urmând alegerea la 22 Iunie.

În conțelegeră cu comitetul parochial Oficiul protopresbiteral gr. or. român al tractului Avrigului.

Avrig, 21 Iunie 1884.

Vasiliu Maesim,
adm. prot.

Nr. 218

[756] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteralului Geoagiu I se deschide concurs cu termin până la 30 Iulie st. v. a. c.

1. Hondol, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit și 10 fl. relut de lemne din cassa bisericiei.

2. Vălișoara, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Seliscoara, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

5. Fornadie, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit, 1040 fl. loc pentru grădină de legumi.

6. Certeșul superior, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne de ajuns.

7. Voia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor acestora, cari nu va avea efect

Roborantium

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina, goală (pleșugie) la cădere părului, formarea petelor și încărcunțire.

După întrebunțare mai deasă ga rantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prim J. Grolich în Brunn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slabiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia C. Bugarsky. București: Rud Schmettau, farmacist de curte. Budapest: Nándor Nádor, Hayvanergasse 10. Caransebeș: M. Vlad, farmacist Lugos: L. Vértes, farmacist Timișoara: Stefan Tárczay, farmacist. Verșef: Sebastian Strach, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“, alifie orientale, și care se nasce fragedie, forme frumoase și albe la trup, depărțează petele de piele și de vîrsat. — Prețul 85 cr. [713] 14

„Bouquet du Serail de Grolich“.

parfum de basmană pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebunța și ca prezente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înselătorie.

Esaminați și păstrați ce e bun.

Preparate în mii de feluri dovezite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect neașteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculosă, pesto tot la toate atențile organelor de respirație. În borcan pentru copii și oameni mari. Prețul pentru un borcan 50 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsunilor. Acest balsam se recomandă pentru durerile și convulsunile de stomach, pentru catarr de stomach, rupturi, diaree și umflături; la colică succesor este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toate morburile, care au durat mult, pentru că promovează în mod esențial mistuirea. Acest esențial remediul să nu lipsească din nici o casă săracă. Prețul pentru 1/4 flacon 1 fl. 50 cr., pentru 1/2 flacon 80 cr.

Venus-Cream al Drului Miller neîntrecut în efectul său la petele, ce es vară pe piele, la înroșire, pesto tot la orice necurățire a feței. Succesul și sigur după o întrebunțare regulată. Prețul unui borcan elegant de lemn 2 fl.

</div